

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 146. A quo Judæi & delinquentes possint ac debeant puniri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

cenos, qui bello contra alios Saracenos, Paganos & Hæreticos defendunt Christianos, Azor. l. c. 9. Barb. l. c. porro nomine armorum hic veniunt omnia artis militaris instrumenta, tam quæ ad defendendum, quàm impugnandum idonea, ut hastæ, gladii, sagittæ, sclopi, globi, pilæ, quæ ex tormentis bellicis ejiciuntur, Azor. l. c. 9. 20. Barb. l. c. n. 4. item per ligamina, (vel potius, ut melius habet alia lectio) lignamina, quæ quoque deferri prohibentur, intelliguntur ligna, ex quibus fieri solent triremes, aliorumque navigiorum species, & quævis machinæ bellicæ, Azor. 9. 11. Barbof. n. 7. per ferrum intelligitur tam factum, ex quo nimirum fabricatum, quiddam utile est ad usus bellicos, quàm infectum, id est, rudis ferri massæ aut laminæ, quod etiam spectat chalybs, stannum, plumbum, aliaque omnia metalli genera, ex quibus bellica instrumenta fieri possunt, ut in Bulla Cœnæ censur. 7. ubi etiam prohibentur, deferri cannabis pro velis textendis, funes, & similia, præter quas rerum materialium illationes prohibetur quoque gravissimè Christianis in galieris & piraticis Saracenorum exercere regimen gubernationis, dare consilium, aut præstare auxilium in machinis dirigendis &c.

2. Resp. Secundò: Pœnæ contravenientium his prohibitionibus respectu omnium est excommunicatio, ut constat ex C. in quorundam, estque repetita in C. jam olim. h. t. & hodieum est de reservatis in Bulla Cœnæ, de quo, uti & de aliis pœnæ per Christianos Principes, tali prohibitioni adjectis, vide AA. magno numero citatos à Barb. in cit. c. in quorundam. n. 2. contra exercentes verò regimen gubernationis, & curam in navibus Saracenorum, præterquam, quòd per Ecclesias maritimarum urbium crebra & solennis excommunicatio feratur, statutum, ut per Principes Catholicos, & Consules civitatum, rerum suarum privatione multentur, & capientium servi fiant, quæ excommunicatio tamen, cæteraque pœnæ decreta non extendendæ contra deferentes arma, cæteraque prohibita ad Judæos, paganos alios & Ethnicos, neque ad Hæreticos de jure communi ecclesiastico, ut Pirh. h. t. num. 34. not. 4. Reiffenst. h. t. n. 33. in Bulla tamen Cœnæ omnes Christiani excommunicantur, qui dicta deferunt ad Saracenos, Turcas & Hæreticos, per sedem Romanam nominatim declaratos, & generatim ad omnes Christiani nominis hostes, ut Azor, l. c. 9. 4. Reiffenst. l. c.

3. Resp. Tertio: Merces alias nullam naturam armorum habentes tempore pacis deferri ad Saracenos, illisque vendi prohibitum non est. Abb. in C. quod olim. n. 1. Barb. ibid. n. 2. Reiffenst. n. 32. Pirh. n. 36. Secus tamen est de talibus mercibus ad illos deferendis tempore belli, quod sub eadem excommunicatione prohibitum; de quo vide Pirh. l. c. juncto n. 37.

Quæst. 145. An licitum sit Judæis non subditis, aliisque infidelibus ob solam infidelitatem aut idololatriam inferre bellum, eosque spoliare terris & possessionibus suis, & è contra fœdus cum illis inire.

1. Resp. Ad primùm negativè cum Covar. reg. peccatum. p. 2. §. 10. n. 4. Molin. de jure & iustitia tr. 2. §. 6. Laym. L. 2. tr. 1. c. 17. & communiore contra Mairon. in 4. dist. 15. q. 20. Alph. de Castro 2. de justa punit. hereticor. c. 14. dicentes, hanc solam fuisse causam sufficientem inferendi bellum incolis novi orbis; uti enim ex dese-

tu jurisdictionis, v.g. Rex Hispaniæ bello impellere nequit Regis Galliæ subditos, ad vindicanda eorum delicta juri divino & naturali adversantia, ita nullus Princeps bello adigere potest Infideles, ad festandam fidem Christianam, & servandas leges divinas. Quòd autem olim Itraeliæ plures gentes expugnaverint, suisque terris & possessionibus exspoliaverint, id speciali concessione & jussu Dei, totius universi absolutissimi Domini factum, Dum verò Infideles injuriam inferunt Christianis, possunt Principes Christiani, ad vindicandam suorum subditorum injuriam, & damna, illos justo bello expugnare, eorumque Provincias occupare, uti etiam, si prædicatione Evangelii, quod in toto mundo prædicari Christus voluit, resisterent, impediendo subditos suos ab audienda illius prædicatione, fidèque suscipiendâ; licere enim tunc Christianis Principibus expugnare illos, sentiunt plerique cum Thom. 2. 2. q. 8. a. 8. Becan. de fide. c. 13. q. 4. concl. 3. Laym. L. 2. tr. 1. c. 17. num. 3. &c. & hanc fuisse inter cæteras causam subjugandi Americanos, verisimile est.

2. Ad secundum verò, nimirum de fœderibus contrahendis à Christianis cum Infidelibus respondendi occasio commodior erit *Tit. seq.*

Quæst. 146. A quo Judæi delinquentes possint ac debeant puniri.

1. Resp. Primò: Judæi, cum de jure communi subditi non sint jurisdictioni Ecclesiæ, sed jurisdictioni solùm temporali Principum, ac Magistratum sæcularium, in quorum territorio existunt, & pœnâ spiritali puniri nequeant, delinquentes contra Christianos à Principibus solùm sæcularibus puniri possunt, bene tamen etiam pœnâ pecuniariâ vel corporali à Principibus ecclesiasticis, non quidem quâ talibus, sed qua pollentibus jurisdictione temporali, si quam habent in dominiis sibi temporaliter subditis, pro ut sumitur ex c. postulasti. h. t. & si Judex sæcularis id negligat per Judicem ecclesiasticum, cui subest, censuris ad hoc compellendus est, juxta cit. c. sic itaque, si Judæus delinquat in Clericum, (qui est lætus, cit. c. postulasti.) etiam percutiendo illum, non incurrit excommunicationem, aliamve censuram ecclesiasticam, quam utpote pœnam spirituales Ecclesiæ directè non subdito suo infligere nequit, quamvis id possit indirectè, prohibendo subditis suis, ne commercium ullum aut communionem cum eo habeant, juxta cit. c. postulasti. Barbof. ibid. n. 1. citatis plurimis, quin & Prælati Ecclesiastici, de se nulla pollentes jurisdictione temporali ex delegatione Principis, seu Magistratûs sæcularis, cui Judæi, aliique Infideles subditi, possunt illos afficere pœna corporali, arg. c. constituit. c. 17. q. 4. c. de raptoribus. Gl. in c. sape. l. 28. q. 1. v. publicis. Pirh. n. 30. Sic Judæus carnaliter cognoscens Christianam, à Magistratu sæculari puniri potest pœnâ pecuniariâ & corporali, & examinatis circumstantiis etiam pœna mortis, Barb. in c. in nonnullis. n. 7. citatis aliis cum Farin. in pr. crim. p. 3. q. 139. n. 8.

2. Resp. Secundò in specie: Porro Judæus committens adulterium cum Judæa, dum alicubi adulterio statuta est pœna pecuniaria, puniendus est pœna statuti, & non pœna juris communis, (quia ea est pœna mortis, ut Clarus L. 5. §. adulterium. n. 7.) idem ibidem. num. 10. cum Angel. L. 1. conf. 114. Alex. L. 6. conf. 99. Barbof. L. 4. conf. 63. cum Judæi judicari debeant secundum leges, secundum quas judicantur alii de civitate. De Judæo tamen

com-